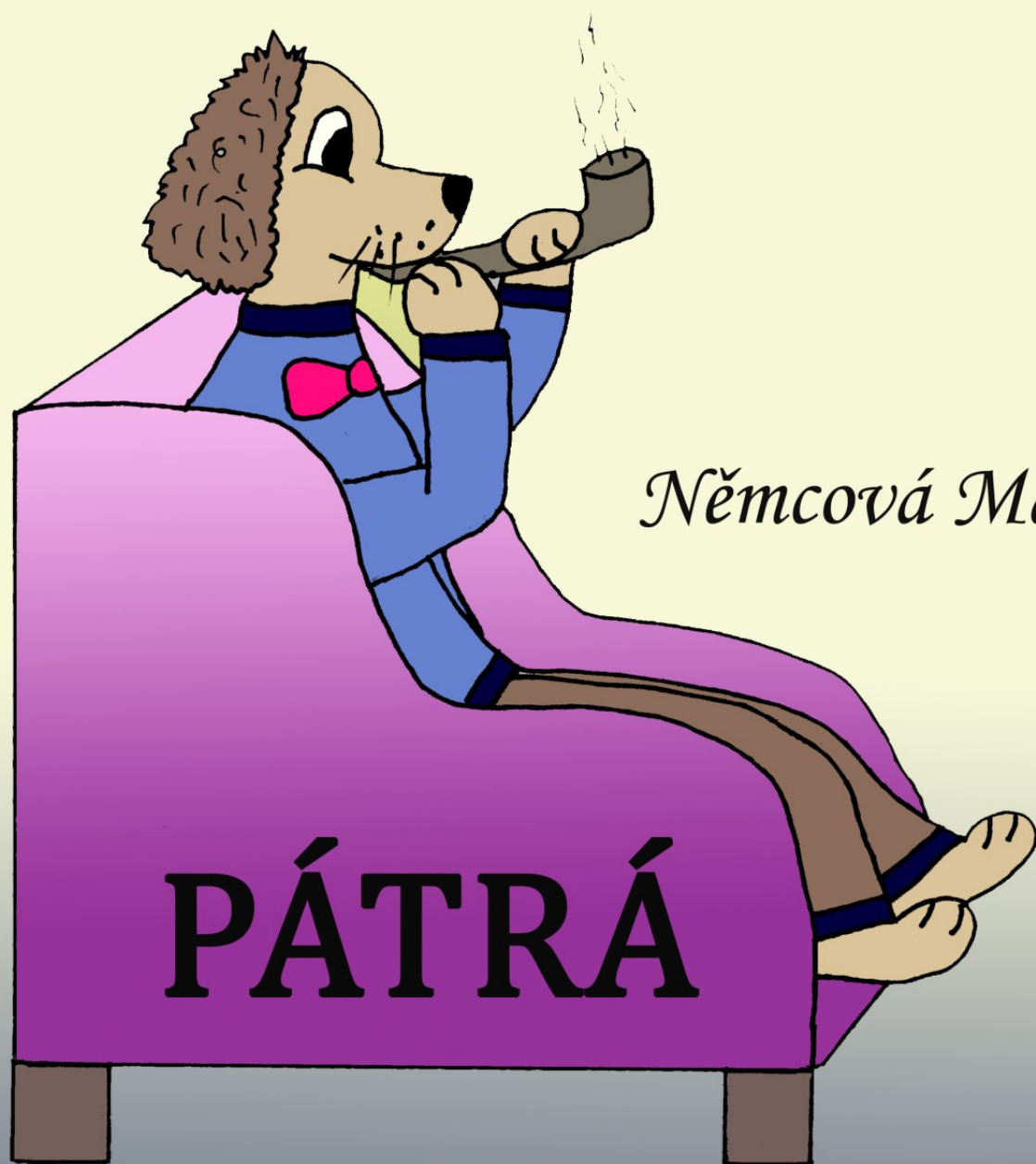

DETEKTIV BROK

Němcová Marie

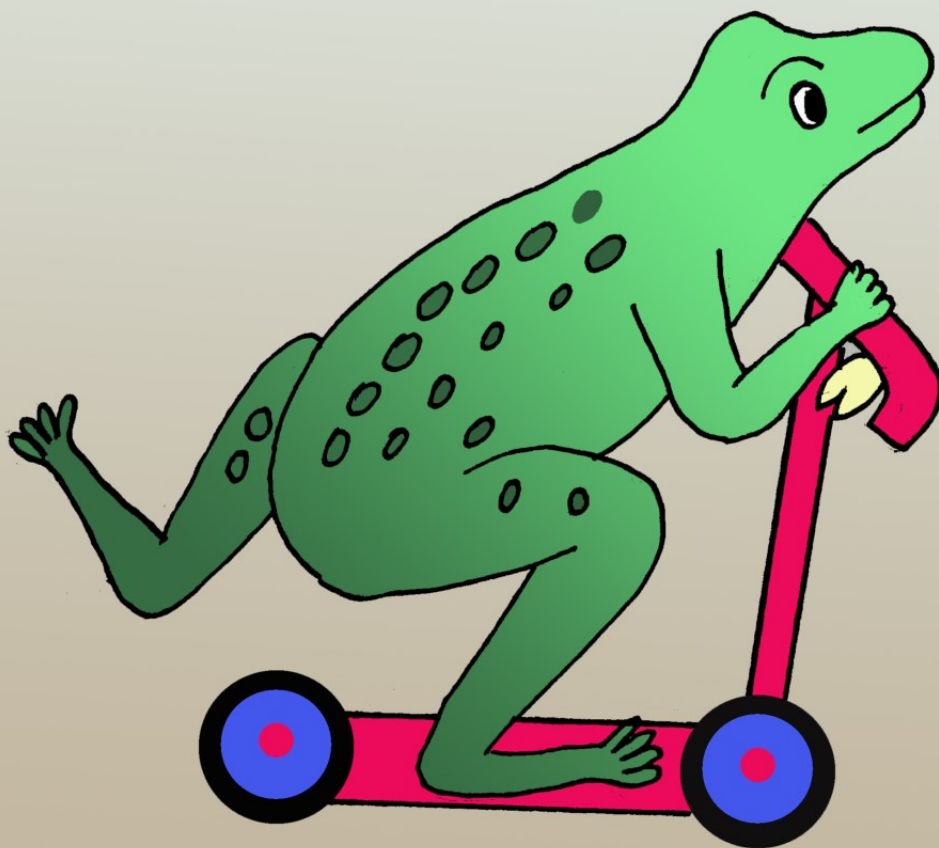
PÁTRÁ

OBSAH

DETEKTIV BROK PÁTRÁ

	Str.
 A jedeme!	3
 Kolik nás vlastně je?	8
 Kde jsou moje oříšky?	12
 Nastrojená husa	17
 Kdepak jsou má vajíčka?	22
 Pozor liška!	27
 Proč pláče ježeček?	32
 Také se vám stalo to stejné?	37
 Kdo si dá dorůtky?	43
 To jsem ještě neviděl!	49
 Která je Boubelka?	53

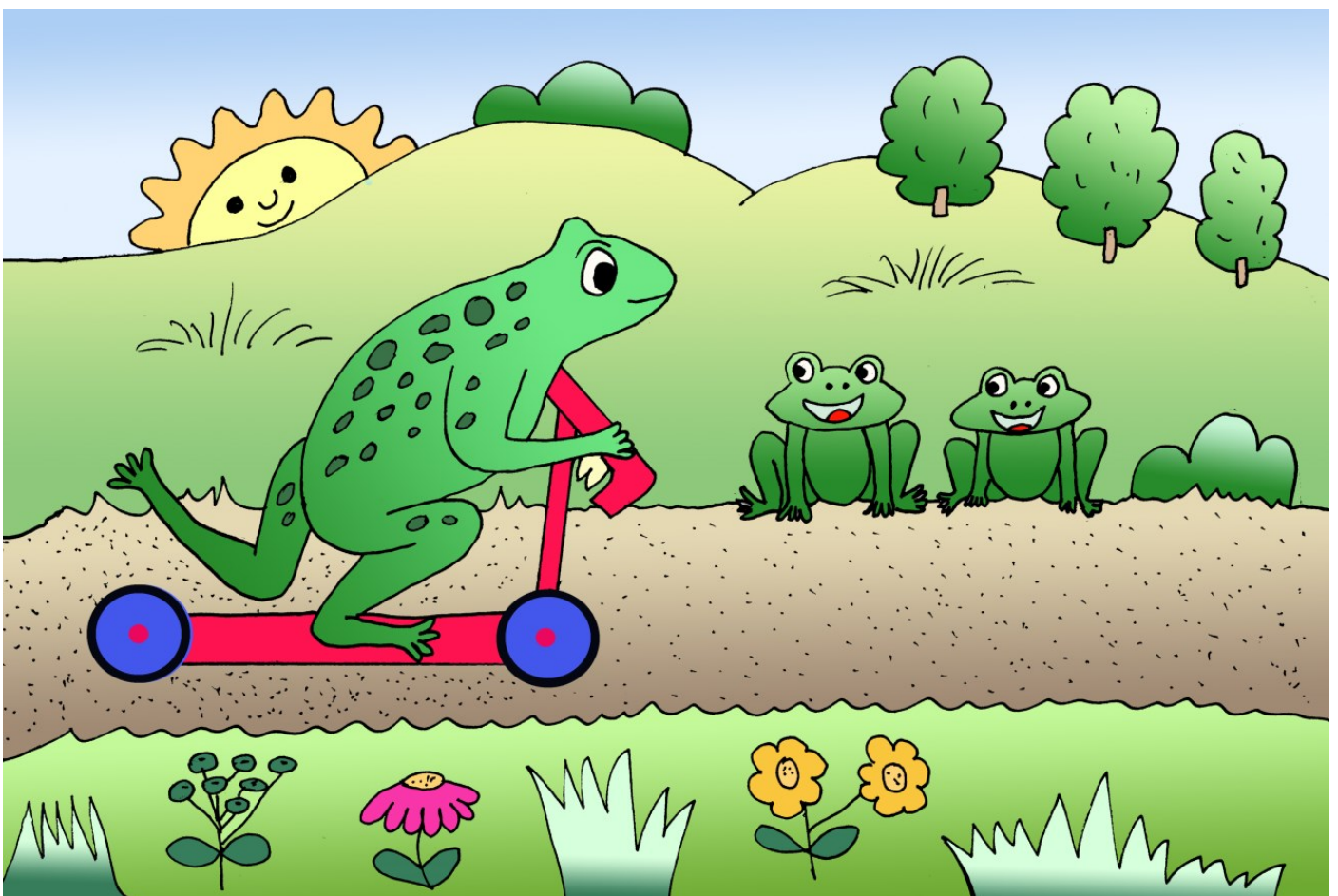
A JEDEME!

Detektiv Brok posnídal. Dnes měl opravdu dobrou snídani. Pak si vzal knížku a začal číst. V tom zazvonil telefon. „Detektiv Brok u telefonu,“ ohlásil se. „Tady žába Kuňkalka,“ ozvalo se v telefonu. „Co si přejete?“ zeptal se Brok. „Někdo mně ukradl koloběžku,“ řekla žába a zdálo se, že natahuje moldánky. „Koloběžku?“ divil se Brok. „Ano,“ pípla žába.

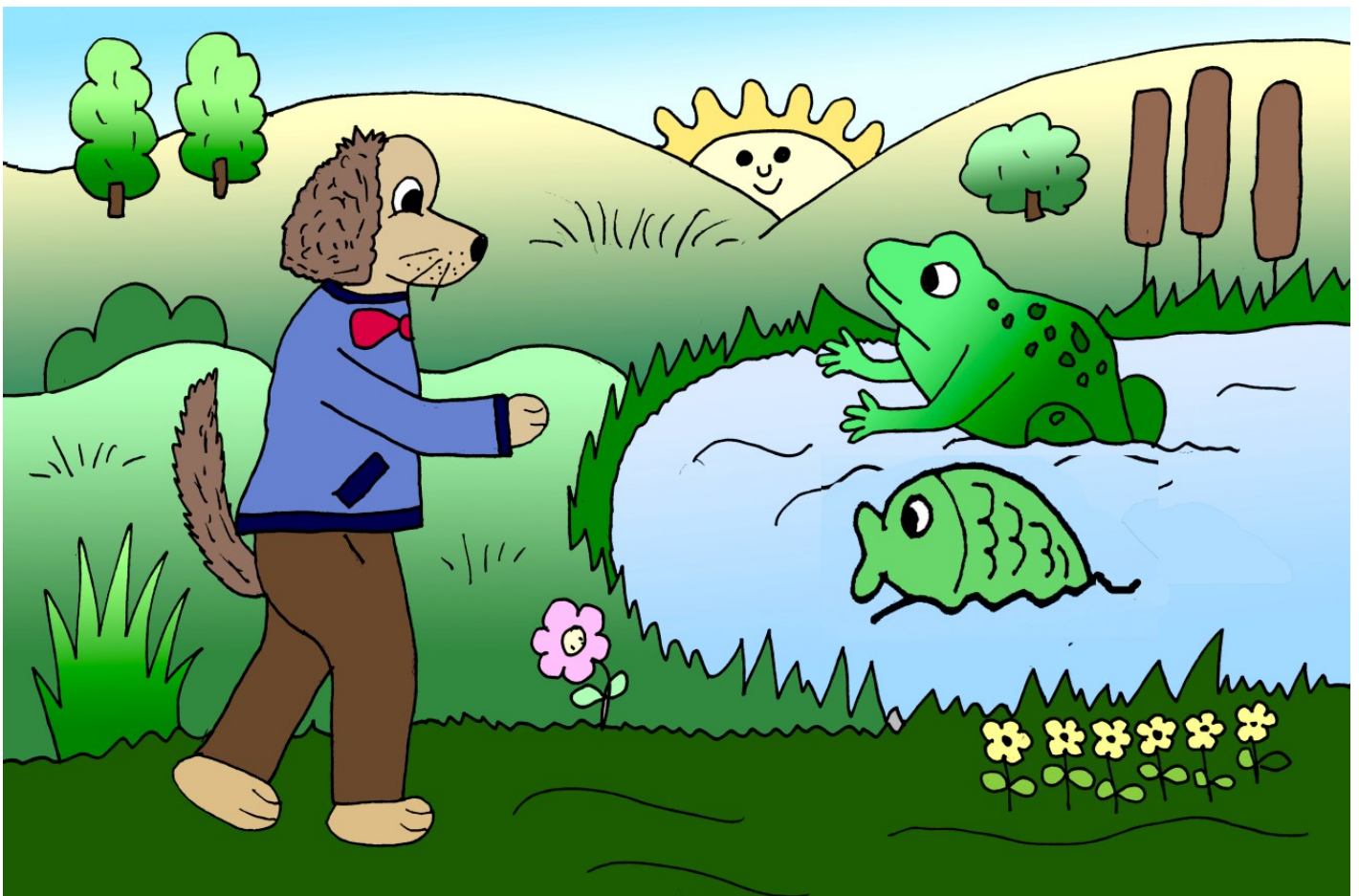
„Vy jezdíte na koloběžce?“ zeptal se Brok udiveně. „To byste koukal, jak to umím. Moje dvě děti se nemohou vynadívát,“ vychvalovala se žába. Detektiv chvíli kroutil hlavou a pak se zeptal. „Kde jste ji měla naposledy?“ „Opřenou u velkého stromu, kousek před rybníkem,“ řekla Kuňkalka. „Tak přijďte k tomu stromu, já tam také dojdu,“ přikázal žábě Brok.

Když se oba sešli u velkého stromu, blízko rybníka, koloběžka tam opravdu nebyla. „Nepůjčil si ji někdo?“ zeptal se detektiv Brok. „To není možné. Já jsem ji chtěla ukázat žábě Skákalce. Když jsme tam přišly, byla pryč,“ vysvětlila žába Kuňkalka.

„Jak vypadala ta koloběžka?“ zeptal se Brok. „Byla červená, měla žlutý zvonek a modrá kolečka,“ řekla Kuňkalka. Ale tady nejsou vidět stopy od koloběžky, tu musel někdo odnést,“ uvažoval detektiv Brok. „Cítím, že tady proběhla myška, jinak nic,“ uvažoval Brok. „Zeptám se v rybníku,“ řekl si. Právě tam plaval kapřík. „Kapříku, neviděl jsi někoho s koloběžkou?“ zeptal se. „Kdepak! Já ani nevím, jak koloběžka vypadá,“ odpověděl kapr.

Chvíli Brok čekal a najednou se objevila zvědavá žába Ropucha. „Žábo, neviděla jsi tady někoho s koloběžkou?“ zeptal se Brok. „A co je to koloběžka?“ zeptala se Ropucha. „Tady se nic nedozvím,“ řekl si Brok. „Pane detektive, kdybyste viděl, jak já jezdím rychle na koloběžce. A teď, abych chodila pěšky,“ stěžovala si žába Kuňkalka. „Umíš přece daleko skákat,“ řekl Brok. „To ano, ale není to ono,“ špitla žába. „Dnes pátrání končím, zítra půjdu hledat,“ řekl detektiv Brok.

Druhý den se detektiv Brok sešel u velkého stromu, s žábou Kuňkalkou a začal hledat stopu čichem. „Asi ji někdo unesl,“ pomyslel si. Žába zůstala u stromu, detektiv Brok čichal, čichal a vůně ho dovedla až ke kůlně u hájovny. „Tady bydlí myšky,“ vzpomněl si Brok. Rozhodl se, že na nějakou počká. Čekal dlouho, ale nakonec se dočkal.

„Ty jsi Myšáček, vid’?“ zeptal se detektiv Brok myšky, co vyběhla z kůlny hned na louku. „Ano“, řekl tichým hláskem Myšáček. „Nemáš náhodou doma koloběžku?“ zeptal se detektiv Brok. „Mám!“ odpověděl Myšáček.

„A jejdá! Tak jsem chytil zloděje!“ řekl vítězně detektiv Brok. „To je moje koloběžka. Udělal mně ji tatínek. Je červená, má modrá kolečka a žlutý zvonek!“ řekl Myšáček. „A jak to, že na ní jezdí žába Kuňkalka?“ zeptal se Brok. „Ona mně ji vzala,“ řekl Myšáček.

